

veiebringes ved en indirecte Beskatning. Man har imidlertid ikke paavist Andet end dette aldeles generiske Navn af en indirecte Indtægtskilde, og jeg maa ogsaa tilstaae, at, efterat Consumptionen er ophævet, vilde det være mig aldeles umuligt at opgive nogen Skat, der som communal Skat kunde ad indirecte Vel som indirecte Skat paavises for Kjøbenhavn. Det er derfor ønskeligt at opfaae det Spørgsmaal, om der ikke kunde gives andre lempeligere eller mere correcte Maader at tilveiebringe de nødvendige Resourcer paa, førend der i denne Henseende foreligger Forslag, og det eneste Forsøg, der i den Retning er gjort fra et Medlem af Udvalget (Meinert), har netop været Gjenstand for Overveelse. Udvalget har derfor været enigt med Communalbestyrelsen og Ministeriet i ikke at kunne paavise nogen anden Udveit end Formues- og Leiligheds-skatten, og har i alt Fald ikke for sit Vedkommende fundet Grund til at foreslaae nogen, deels af den Grund, som den ærede Indenrigsminister i dette Die-blik har paapeget, at det ikke kunde ventes at gaae igjennem, at ophæve Nærings-skatten, deels ogsaa, fordi jeg virkelig ikke skjønner, at der i og for sig er noget Uretfærdigt i, at Nærings-bruget selvstændigt beskattes, naar Skatten fremtræder som en egentlig Patentkat, som en Skat, der ydes af Næringsbrug, og som classificeres, — enten det er som Veiledning eller som aldeles bestemt Lovnorm, gjør i den Henseende Intet til Sagen, — deels efter Nærings-brugets Beskaffenhed, deels efter det forskjellige Omfang, hvori den Enkelte driver det, og Loven gaaer, som det vil vise sig ved de enkelte Paragrapher, netop ud paa, om jeg saa maa sige, at rense Nærings-skatten for alt Hensyn til Formue og Leilighed, og gjøre den til det, som den efter sit Begreb rettelig maa være, en virkelig Patentkat.

Ordføreren: Efter hvad det ærede Medlem af Udvalget har udtalt, kan jeg være en-deel kortere, end ellers vilde have været Til-fældet, idet han i flere Henseender har anført, hvad jeg vilde have sagt. Min ærede Ven og Nabo tilvenstre (Wessely) har først beklaget, at Nærings-skatten, idet den saaledes ved denne nye Lov egentlig talte bekræftes, ikke skulde gaae

ud fra noget rigtigt Princip. Han har i denne Henseende omtalt, hvorledes det med Hensyn til denne Skat i Betænkningen er om-talt, at den er kjendt, og at der har dannet sig en bestemt Praxis derom; men denne Praxis, som har dannet sig, er ikke nogen ufravigelig Regel og er ikke bekjendt. Han har fremdeles hentydet til, at Classificationen efter Borgerrepræsentanternes Skrivelse skulde vedligeholdes ved Nærings-skattens Ansættelse. Alt dette synes for ham at tyde hen paa, at Nærings-skatten paalignes paa en mindre hen-sigtsmæssig Maade. Jeg skal imidlertid af-holde mig fra at gaae ind paa en nærmere Drøftelse af disse Regler, som neppe lade sig ialmindelighed angive eller opregne, men paa-beraabe mig et praktisk Beviis — troer jeg — for, hvor lidet denne Skat giver Anledning til grundede Besvælinger, idet jeg har været Medlem af denne Commission i en Række af 10 eller 12 Aar, og som saadan kjender den overmaade nøie, ligesom jeg veed, at i denne Aarrække saavel som i de Aar, der fulgte efter, er Antallet paa dem, der have beklaget sig over for høi Ansættelse, saa ringe, at det næsten er for Intet at regne, og, hvad de Besværin-ger angaaer, der ere stilede og indsendte til Indenrigsministeriet, da er deres Antal saare ringe i Aarets Løb. Dette antager jeg turde i høi Grad tale for, at Nærings-skatten ikke bliver paalignet med nogen Ubillighed, og at den Fremgangsmaade, som Nærings-skattecom-missionen bruger, har vundet, om jeg saa maa sige, Hævd paa, at Skatten lignes paa billig Maade. Naar det samme ærede Medlem be-mærkede, at der ikke er Enighed imellem Mini-steriet og Communalbestyrelsen, saa kan jeg jo ikke nægte, at der ikke finder den største Enighed Sted i den Henseende, idet Skattecommissionen, hvortil Communalbestyrelsen har sluttet sig, principaliter formeente, at det var rettest, at de to Skatter, som nu skulle adskilles, burde forenes, hvorhos naturligtvis Reglerne for Nærings-skatten eller de Hensyn, man derved tog, ogsaa skulde gjøre sig gjældende ved den samlede Skat. Jeg veed ikke, hvorvidt det ærede Medlem ønsker at stille noget Endrings-forslag med Hensyn til Nærings-skatten; men efter hvad der allerede i denne Henseende er